

maa man dog, hvis man vil være ærlig overfor de arbejdende Masser, erkende, at de har gjort deres Pligt, at de har forstaaet de Vanskeligheder, Samfundet har staaet overfor. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man overhovedet altid fra den Side, som det ærede Medlem tilhører, vil rette sin Kritik mod de arbejdende Klasser. Der findes saa vist højere oppe Hundreder, Tusinder af Mennesker, som Kritikken med langt større Begrundelse kunde rettes imod, der findes Tusinder af Mennesker i de højere Samfundslag, som aldrig tager sig noget nyttigt for, som udelukkende lever af, at andre præsterer nyttigt Samfundsarbejde. Hvorfor retter det ærede Medlem ikke i det mindste samtidig sin Kritik mod disse, men altid kun mod de egentlige Arbejdere, mod Haandens Arbejdere. Han kræver stadig større Præstationer af disse uden at gøre nogen som helst Indsigelse imod, at store Værdier af det, Haandens Arbejdere frembringer, praktisk gaar til at underholde Folk, der aldrig tager sig noget nyttigt Arbejde for.

Det ærede Medlem gjorde derefter nogle Bemærkninger om selve det foreliggende Lovforslag, der efter hans Opfattelse var ganske ubrugeligt, ja, oven i Købet vilde virke skadeligt for Landbruget og sætte dette ude af Stand til at udnytte de Muligheder, der nu efter Krigen kunde blive for det. Det ærede Medlem vilde ingen Kornligning have, det ærede Medlem vilde overhovedet ikke have nogen Begrænsning af Prisen, og skulde der afleveres Korn, skulde der tilbageleveres Majs fra Staten til de paagældende Levebrandører. Jeg kan ikke undlade at sige til det ærede Medlem, at dersom man ikke vedtager en Ligning, vil Forholdet utvivlsomt let kunne blive dette — jeg siger ikke, det vil blive det, thi ingen kan vide noget bestemt derom, det afhænger af, hvorledes Forholdene udvikler sig —, men det kan let blive saaledes, at vi i Løbet af forholdsvis kort Tid staar i den Situation, at der ikke er de nødvendige Mængder af Brødkorn fremme paa Markedet. Det kan det ærede Medlem dog ikke mene skulde være en holdbar Situation. Derfor er en Ligning nødvendig.

Det ærede Medlem vil have Ombytningsret, vil have Kilogram for Kilogram, Majs for Aflevering af Brødkorn. Jeg skulde ikke have noget imod, at en saadan Ombytning kunde finde Sted, og det er mit Haab, at den vil kunne finde Sted i vid Udstrækning; men

jeg kan ikke nægte, at det ærede Medlem ved sin Holdning i det staaende Landbrugsudvalg selv har bidraget til, at det bliver overordentlig vanskeligt at give Majs for afleveret Brødkorn. Af den aktmæssige Fremstilling, som den højtærede Indenrigsminister gav os i Dag, ses det tydeligt, at det ærede Medlem positivt har været med til at modsætte sig, at Majs blev indkøbt i rette Tid, da det kunde købes til rimelige Priser, ja, overhovedet modsatte sig, at Staten gav sig af med at købe Majs; hele Majsimporten skulde foregaa under det frie Initiativs Ægide. Det ærede Medlem vilde ikke længere end til en nærmere fastsat Tid være med til, at den oprettede Foderstofcentral kunde gøre Indkøb. Der kan ikke være Tvivl om, efter alt, hvad der her foreligger oplyst om denne Sag, at den Holding fra det ærede Medlems Side og i det hele taget fra det staaende Landbrugsudvalgs Flertals Side vil have til Følge, at Staten, hvis den nu skal til at gøre Indkøb, let vil komme til at betale adskillige Millioner mere for den Majs, der skal anvendes, end Staten ellers behøvede at betale. Hvis vi vedtager Kornlovsforslaget i Løbet af kort Tid, saaledes som det foreligger, og altsaa § 6 forbliver uforandret, er der Mulighed for, at man kan raade Bod paa den gjorte Skade, hvis — hvad ingen kan vide noget om — Majsprisen falder igen.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) mente, at der ingen Skade var sket; efter hans Opfattelse kunde man sagtens faa den nødvendige Majs ind i Landet, og han hævdede, saa vidt jeg forstod ham, ogsaa, at Priserne igen vilde blive lavere, end de er nu. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem har at holde sig til i saa Henseende udover dette, at der ikke har været købt større Mængder af Majs af de private Importører. Noget er der købt, hvor meget, ved jeg ikke; men naar der ikke er købt mere, skyldes det ganske sikkert den Omstændighed, at de paagældende Importører ikke var sikre paa, at de kunde faa Majsen hjemført, og at de overhovedet har anset Majsmarkedet for saauisikkert, at de ikke gerne vilde indlade sig paa nogen Spekulation. De Mængder, der er købt, bliver rimeligvis solgt, saaledes at de billige Indkøb ikke kommer Staten og Samfundet til gode, som Tilfældet vilde være blevet, hvis man havde opretholdt Majscentralen.

Endelig vil jeg endnu gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Sæby